

„Nětk z mocu lawa, Sokoljo!“

*Nětk z mocu lawa, Sokoljo
doprědka kročimy,
a drohej našej wótčinje
wšě mocy woprujmy!
A wjedže puć do daloka,
to njenastróži Sokoła.
Tuž mužnje, chroble
doprědka,
hdyž čaka wótčina!*

*Mać wótčina, hdyž zawoła
wšě swěrne džěcatka,
tu sylna ruka Sokoła
wšěm škodam wobara.
Wón lubosć ma tež horliwu,
a wopruje so z radosću.
To swjate hesło Sokoła:
Za narod, wótčinu!*

*Tuž bratřa, z mocu rjekowskej
sej hajmy rěč a dom!
To z chwalbu budź nam jeničkej,
tak džělać z narodom.
Džeń zbóžny potom zaswita,
wón krasny, złoty zeschadźa.
A z jasnym slóncom zaswita
nam stajnje swoboda.*